

FESTIVALRESA TILL TJECKIEN

20–24 augusti 2009

Till redaktionen har inkommit inte mindre än två berättelser om SFV:s sommarresa till Dance Bohemia i Tjeckien. Vi kunde inte välja, utan publicerar här båda, i något förkortat skick.

PRAG VAR FANTASTISKT!

Flyget lyfte vid elvatiden på torsdagsförmiddagen. Jan Henrik Bergqvist var reseledare och fixare, snyggt jobbat! När vi kom fram installerade vi oss på hotellet, och jag fick bo med "ungdomarna", Emma Fryksmark, Josefine Blomberg, Gustav Hammarberg och Karin Lindström. Härligt gäng! Men när Emma råkade kalla oss för ungdomarna inför de andra blev Björn Wehlén syrak och döpte oss till tanterna istället. Tror Gustav trivs som tant. Hur som helst, på kvällen tog vi tunnelbanan in till stan för middag och gott tjeckiskt öl.

Jag hade först inte tänkt ta med fiolen, men sen fick det bli kravallfiolen i alla fall, och det har jag verkligen inte ångrat. Visste ju inte om det skulle bli tid för jam, men det blev massor! På fredag förmiddag var det en parad, som jag plötsligt var med och spelade i. Femton lag från världens alla hörn deltog, med danser från bland annat Finland, Nederländerna, Lettland, Estland, Ryssland, Hawaii...

Vad kan böhmiskt öl väl bräcka till att värsta törsten släcka?

Efter paraden följde jag med spelmännen för att kolla om vi kunde spela lite på den kända gamla Karlsbron. Vi blev dock snabbt bortkörda av vakter som sa att man måste ha tillstånd hitan och ditan. Så då gick vi till en uteservering precis vid brofästet på västra sidan och satte oss. Där fick vi spela,

krogägaren blev mycket glad. Vi var ju en turistattraktion – fyra stycken! Lennart "Lelle" Östling och Lasse Thalén på fiol, Janne Berg på dragspel och så jag. De hade sina spelmanskläder och jag hade min folkdräkt. Och så spelade vi exotisk svensk folkmusik! Krögarn bjöd oss på öl, och en typisk tjeckisk sprit som smakar alkoholhaltig flytande pepparkaka. Där jammade vi fyra timmar non stop, och nu undrar jag hur många fotoalbum man kommer att figurera i...

Gubbarna, här med sin tös,
spelar med fullaste ös.

Apropå fotoalbum så var det alltid lite kul när hela SFV-laget åkte tunnelbana, iklädda full folkdräktsmundering. Antingen tittade folk som om man varit från yttre rymden, eller så ville de ta kort. En del kom fram och pratade och frågade. Det kommer att bli svårt att vänja sig av vid all uppmärksamhet hela tiden nu när vi är hemma. Undrar om apoteket har något avvänjningsplåster för sånt?

Själva dansuppvisningarna gick väldigt bra, och var mycket uppskattade av publiken. Enligt våra SFV-supporters var det vi som drog mest folk och mest applåder. (De hävdar själva att det är en helt objektiv bedömning.) Måste passa på att ge eloge till Inger Lindström och Karl-Erik Elestav, som varit dansledare inför resan och gjort ett jättebra jobb!

Vi hade först en uppvisning i Prag på fredagens eftermiddag. Jag och spelgubbarna bestämde i sista sekund att jag skulle vara med och spela på två låtar som jag ändå inte dansade. Åttamanengel tyckte fiolkillarna gick så fort, så de ville att jag skulle täcka upp tillsammans med dragspelet, jag som hann med alla tonerna... Det blev lite jäktigt att springa mellan fiol, mikar och dansgolv, men det var himla kul!

Dagen därpå åkte vi till en liten kurort, Pôdebrady. Där gjorde "vår grupp" (hälften av danslagen på festivalen) samma program som dagen innan, medan den andra gruppen var i Prag och gjorde sitt. I Pôdebrady var det spöregn när vi gick parad. Vi var nog rätt söta i våra identiska vita regnponchos från Clas Ohlson! Dansandet blev uppskjutet ett par timmar i väntan på uppehåll. Väl till framträdandet var dansskorna blöta och grusiga, men scengolvet var ganska bra så det funkade ändå. Det blev en jättebra uppvisning! Lite mindre nerver den här gången, och så var vi så glada att det blev av och inte ösregnade hela dagen.

Det finns ju inget dåligt väder, bara man har rätta kläder.

På lördagskvällen hade festivalledningen anordnat en jättestor bankett. Stor buffé, som bevisade att SFV-are inte är den enda gräshoppsvärmen i världen, men helt klart ligger åtminstone bland 5 i topp i snabbhet. Alla lagen visade också godbitar ur sina dansprogram för varandra. Vi körde bland annat vår flygande fyrmanna, som blev extra bra trots farligt halt scengolv. Publiken ropade och applåderade mitt i dansen när vi flög ut, leende som aldrig förr!

Det som var extra kul på resan var att vi bodde på samma hotell som flera andra dansare och spelmän, bland annat det finska laget. Vi jammade väldigt mycket ihop med dem. De var jättetrevliga och det kändes verkligen som att det blev ett utbyte där. Vi hakade på varandras låtar, och hade en del gemensamma. På lördagskvällen efter banketten blev det storjam i hotellobbyn med

Finland och Sverige vid instrumenten, och en massa av dansarna började också spontandansa. Det var hur kul som helst! Riktig fest!

De sista två dagarna gjorde vi bara turistsaker. Slottet, kyrkan, Basilikan, Golden Lane... Det var trevligt, absolut. Men det är dansen, jammandet och inte minst alla trevliga människor jag kommer att minnas och tänka på.

Nina Wohlert

SFV:S DELTAGANDE I INTERNATIONAL FESTVAL OF FOLKLORE i Tjeckien blev riktigt lyckosamt. Uppvisningsgruppen klarade skivan galant, med stort stöd av diverse supportere och de mycket uppskattade spelmännen Jan Berg, Lars Thalén, Lennart Östling och Nina Wohlert. Vår strålande guide Luisa Robovská, som talade såväl tjeckiska som svenska som en infödd, tog väl hand om oss i alla lägen. Det var desto mer fantastiskt, eftersom i planet en robotröst ursäktade sig för att ingen i besättningen talade svenska.

Från flygplanet såg vi ut över ett helt uppodlat land, med en krans av skog i Böhmerwald. Luisa tog oss med buss genom hela Prag, där huvudlederna verkar leda igenom stan, just som i Stockholm. Under resan fick vi veta mycket om Tjeckien, ett land med en befolkning på tio miljoner på en tredjedel av Sveriges yta.

Efter en tidskrävande incheckning på hotellet, samtidigt med det holländska laget Schaop'n-dansers, var det dags att åka in till Prag. De flesta tog T-banan från vår station Strizkov, medan Berit Blomberg och Marlène Gunnelin föredrog att åka taxi.

Från den centrala Muzeum-stationen tog oss Luisa runt omkring. Med hjälp av mobil hittade Hasse Vestin och Lena Källqvist oss på Vaclavplatsen.

Vår charmanta guide Luisa kunde mycket för oss visa.

Så småningom sällade vi oss till en skara turister utanför Rådhuset på Stare Mesto Namesti (torget i Gamla Stan) för att beskåda den berömda astronomiska klockans uppvisning. Karl-Erik Elestav uppfattade att det var skelettet (dvs. Döden) som ringde i klockan.

Vi guidades längs Parizka (Paris-gatan) med stadens dyraste lägenheter, fram till de gamla judiska kvarteren, där en begravningsplats och tre synagogor återstår. Den äldsta i Centraleuropa heter Nya Gamla Synagogan (den första revs, och sedan också den nya, och därav kommer namnet på den nuvarande byggnaden).

Luisa fick nu lov att fara tillbaka till flygplatsen för att hämta Anders Fjellström, som kom med ett senare flyg. Vi fann honom på hotellet, som hade hårda, vassa sängar. Vi enades om bedömningen minus två stjärnor: lösa vattenhandtag, rinnande kranar (men en fin duschslang enligt Berit). Senare kompletterade Patricia Wehlén med att det inte är lyhört. Vilket är en fördel när de kommer igång, svenska, holländska och finska spelmän! De sistnämnda hade utöver handinstrument en portabel tramporgel.

På fredagsmorgonen tog Luisa oss till samlingsplatsen för paraden, intill Nationalteatern. I strålände väder tågade alla grupperna i sina vackra dräkter iväg till Gamla torget, där de presenterades med smakprov på sina danser. (Det var jättehett, och svärdansat på kullerstenarna). Endast den israeliska gruppen var rätt klädd, i tunna chiffongklänningar och vitt för herrarna. Ryskorna bar rosa siden och vid senare uppvisning fantasifulla dräkter, varför vi döpte dem till Star Wars-tjejerna. I vår grupp dominerade det estniska laget, som hade ett riktigt show-nummer, och var lika varmt klädda som vi. (Se bilden på första sidan!)

När vi kom tillbaka till torget på eftermiddagen hade en scen byggts upp bredvid Jan Huss-monumentet. I dagens uppvisning deltog bland annat två

holländska lag, iförda hel-träskor vilket tvingar dem till danser i lugn takt, men de hade levande dragspelsmusik. Det rönte alltid stor uppskattning att vi hade levande musik till våra danser, och danserna gick också bra.

Var vårt folkdanslag hör hemma visas tydligt här av Emma.

Vackra flickor, bastigt gula dansar eldig hula-hula.

Dessa dansar här i Prag, men bor väl inte långt från Haag?

Polskedansen med Inger och Karl-Erik hade nyhetens behag.

Nu fick vår grupp extra stöd av tillkommande supporters då familjen Larsson – Lena, Erik, Björn och Rickard – anslöt sig till oss, efter en språngmarsch i värmen för att hinna fram i tid. Vilka stöttepelare!

Ovan och till höger:

Oj, vad vi tränat för denna dag, men det gick bra även här i Prag!

På kvällen fick vi se och höra den proffsiga slovakiska gruppen framträda i discoljus. De uppträdde även vid avslutningen, med czardas av bästa märke.

Nästa dag hade vi fått ytterligare supportere: Jan Henriks tjeckiska vänner, festivalgeneralen från SFV:s resa 1998, Ivan Soukal med dotter Anna från Zlín.

Nu blev det bussresa genom miljonprogramsområden och ut på betongvägar, förbi ett stort IKEA och vidare ut på landsbygden med odling av majs och solrosor. När vi kom fram till Pödebrady hade det börjat ösregna, och det var ingen annan råd för paraddeltagarna än att ta fram regnskydd. Framträdandena uppsköts en timme, och vi fick tid till lite sightseeing. Playback-musik, som flera trupper använde, har fördelen att vara väder-oberoende, men våra musiker var bekymrade för sina instrument. Regnet upphörde emellertid, scenen blev avtorkad och vår uppvisning gick mycket bra. Sedan bar det av hemåt för att bli klara till avslutningsfesten.

Här i denna gyllne sal
dansades och hölls det tal.

Nationalhuset i Vinohrady är en byggnad i äkta habsburgerstil, med guld och ornament överallt. Det blev champagne och välkomsttal och buffé. Sedan framträdde alla tretton lagen med kortare program. Vårt program fick mycket applåder, särskilt som våra musiker gjorde att vi klarade oss utan hjälp av mixerbordet. Flera lag var hel- eller halvproffsiga, bland annat estländarna.

Letternas lag bestod av härliga, sjungande och figurerande tanter (plus en man) med mycket humoristiska inslag. Holländarna tog situationen tillvara och fick upp alla genom att ordna galoppdans i gångarna mellan borden, bra gjort. Med sista tunnelbanan återvände vi till vårt hotell, där det dansades och förbrödrades i baren natten lång till svensk och finsk musik.

På söndagen fick vi en ledig dag med vacker väder, och i olika grupper gjordes bland annat båtutflykt på Moldau, vandring på borgberget med vaktavlösning och klockringning från katedralen (då Barbro Hammarberg blev ett fascinerat vittne till hur ringarens arbete går till). En strålande upplevelse är också att bege sig till Vysehrad med vacker utsikt och kuriöst nog en märklig kyrkogård. Vi träffades senare för gemensam middag på takterrassen till hotell U Prince och såg solen gå ned och fasadbelysningen tändas i den varma kvällen.

Måndagen var vår hemresedag, när Luisas syster Lenka tog hand om oss – eller var det kanske Luisa? Hon var på pricken lik vår unga, duktiga och charmerande guide i PRAHA.

Allan Stenman

